

متن پرسش

با سلام و عرض ادب و خسته نباشید خدمت استاد محترم حضرت استاد طاهر زاده ، آیا پیروی از توصیه و امر مادر ، انتخاب بزرگ انسان (جوان) می باشد یا خیر؟؟ بنده ۲۷ ساله و مجرد ، فوق لیسانس حقوق بین الملل دارم ، با وجود اینکه از صنف وکالت اصلا خوشم نمی آید ، مادر محترمم ، اصرار دارند که بنده در آزمون وکالت شرکت کنم و این حرفه را انجام دهم . با وجود کراهتی که بنده از این حرفه دارم ، آیا انجام امر ایشان ، انتخاب بزرگ است ؟ چگونه می توانم ، هدف دینی خود را داشته باشم و جهت دهی زندگی ام به سمت انتخاب بزرگ باشد ؟ آیا این بینش درست است که با خود و خدایم بگویم : «وکالت میکنم برای دفاع از حق و گرفتن از ظالم و دادن به مظلوم و تشکیل زندگی دادن و هزینه کردن درآمد در راه خدا ؟ و ... از این جور توجیهاات؟! استاد محترم ، علاقه و خواسته خودم این است که ، رشته تحصیلی ام را ادامه دهم (دکتر ، البته به عنوان یک وسیله برای هدف اصلی) ، برای خدمات بیشتر به اسلام و دینم و پر کردن فضاهایی که در این زمینه وجود دارد . خواسته خودم این است که حوزه علمیه و حقوق بین الملل را -به عنوان وسیله- انتخاب و دنبال کنم ، تا بتوانم به نقاطی که عرصه بین الملل و حتی دانشگاه ، پاسخ داده نشده و کم کاری شده است ، پاسخ داده و خدمت کنم و ... از این جور تصورات ! جناب استاد و پدر گرامی ، مدتها است (نزدیک ۱ سال و اندی) که جوانیم درگیر این مشغله ذهنیست . کدام را انتخاب کنم ؟ امر مادرم (بسیار بر والدینم احترام قایل هستم و تا کنون بحمدالله همه زندگیم خوب است) یا آنچه خودم تصور میکنم درست است!؟؟ و اگر هیچکدام صحیح نیست ، چگونه زندگیم را دینی کنم و به سمت حقیقت مطلق سوق و جهت دهی کنم ؟ با تشکر و آرزوی سعادت مندی و سلامتی روز افزون فرزند جوانتان ، اشکان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اطاعت از والدین غیر از آن است که در چیزهایی که صاحب نظر نیستند هم از آن ها اطاعت کنیم. قرآن می فرماید: « فَلَا تُطَعُّهُمَا » از آن ها در امری که علمی در آن نیست اطاعت نکن، در عین احترامی که به آن ها می گذارید. ولی اگر خودتان به آن نتیجه رسیده اید که با نیت خدمت به مظلوم حقوق بخوانید بحث دیگری است. در هر حال در هر دو رشته امکان خدمت به خلق و رضایت حق فراهم است. موفق باشید